

самі собі так? Щось повеселіла Марта — не боїться вже пана Податковського?

ДРУГИЙ ДРУЖБА: Добре, щось згадав! Скажу вам новину, а цікаву! Ха, ха, ха! дивіть як дівчата наставили уха! Гей цікаві, цікаві, не виростете!

ОДНА З ДІВЧАТ: А ви щобисьте за багато не вирости, бо би воно не добре було! Але скажіть, що сказати мали?

ДРУГИЙ ДРУЖБА: Ось нині рано йду селом, дивлюсь — веде когось жандарм. Придивляюсь, ніби знакове; дивлюсь ліпше, а то писар Податковський.

ПЕРШИЙ ДРУЖБА: Що тут дивного? певно потребують якої мудрої голови при суді, та запросили пана писаря!

ДРУГИЙ ДРУЖБА: Тільки, що руки були на ланьцужку! Трохи не по панськи, але як треба, то треба. (За сценою чути голос): Ратуйте люде!

ІВАН і МАРТА: Що се такого? (На сцені рух; многі виходять).

ГОЛОС ЗА СЦЕНОЮ: Слабість напала Григорія Держака перед самими воротами!

МАРТА: Людоньки, внесіть його в хату треба ратувати!

(Ті самі: Григорій Держак)
джають на

ГРИГОРІЙ
День і ніч,
тут в тій х

МАРТА:
хатою, і в
бі ще!

ГРИГОРІЙ
не кленіть

ІВАН:
неба прих
сти то гр
на всякий

ГРИГОРІЙ
на). Ні, (с
дієся, що
же полек
страшно
винні де
ся на те
купив к
ська. Та
би лиш